

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh

Číslo 212 / 21. ročník

Akční fotka z výpravy na Trlinu 23. ledna

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo koncem ledna a začátkem února roku 2010.

Slovo Náčelníka

Další číslo Březové kůry a další Slovo Náčelníka J Zda necelé tři týdny je zde nováčkovská zkouška. Pevně věřím že ji naši nováčci úspěšně složí a zapojí se do plnění Orlich per z nového zápisníku, který v nejbližší době každý dostane.

Taktěž jsem v minulém čísle napsal že na konci tohoto měsíce dostane každý předběžné informace o letošním letním táboře. Ty však budou jasné až o trochu později, neboť nás oslovil kmene Mohawků z Příbrami, jenž by měli zájem o společný tábor, což je vždy výhodné pro obě strany a navíc pokud máme společné zájmy, což máme, jde o pěkné zážitky. Konec konců kdo si pamatuje společný

tábor s Žábami, tak určitě jen v pěkném.

Abych pravdu řekl, tak vždy když píši ten sloupek, nikdy nevím pořádně co zde napsat. Dnes bych možná mohl něco o drobnostech jenž si v kmene všímám. Náš počet členů se v poslední době ustálil na počtu 21 bojovníků, což je číslo které dlouho nepamatuji.

Pokud jste na našich stránkách hledali fotky z letošního Zimního tábora, tak nehledejte, žádný nebyl, neboť jsem měl ve škole jak se říká „horkou půdu pod nohama“.

Dále se připomínám s nováčkovskou zkouškou, na webu je špatné datum, platí tedy to co je napsané na pozvánce, kterou každý dostal.

A dále je každý rodič zván na vyhlášení výsledku.

Jinak máte-li zájem se podívat na video z táborové aukce, které bylo pořizeno mě nevědomky, podívejte se na naše stránky kde bude link, které navíc mají novou adresu:

<http://shawnee.skauting.cz>

Video je uloženo na uložto a má 370MB, ale s trochou trpělivosti jej určitě stáhnete.

A to bude ode mne pro toto číslo vše.

kontakt:

Michal Kunrt – 776 187 859

e-mail – michalkunrt@seznam.cz

Ohiyesa

Šavani a lyžníci

23.1.2010

Zima a obzvláště tak pěkná jako byla ta letošní si Přímo zasloužila výpravu někam ven do zasněžené přírody. Minulý rok s uskutečnila výprava se sáňkami na Trlinu za Leštinou a i letos jsme na toto místo zamířili. Sraz byl o půl deváté na Valové. Jelikož teploměr ukazoval ráno -19 stupňů Celsia, bylo se jistě na co těšit. Sešli jsme se v poměrně hojném počtu i přes to že někteří členové byli nemocní. Po příjezdu do Leštiny se zahájila výprava a my se vydali směr Trlina, cestou jsem vyzvedli Dominiku, který bydlí kousek od Trliny. Po poměrně namáhavé cestě na vrchol jsme si na chvíli odpočali a vydali se pro

dřevo na rozdělení ohně.

Jelikož byla zima ukrutná, chvíli to trvalo, neboť všichni vykazovali velmi zpomalené pohyby. Po rozdělení ohně a prohřátí zmrzlých končetin následovala oblíbená zimní hra „Na uličky“. Následovalo opět krátké ohřátí u ohně. Následující soutěží po družinách byl takzvaný skok smrti, kdy každá družina vyslala postupně několik členů, jejichž úkolem bylo na bobech doletět z místního skokánku co nejdále. (viz foto dole.) Nejdále dolétla právě Dominika, možná díky znalosti místního prostředí.

Další disciplínou byl sjezd Trliny na čas, tedy na co nejlepší čas. Začalo se na úplném vrcholu a jelo se až k úpatí. Pokud vím, tak nedojelo mnoho členů bez toho aniž by cestou sebe a své boby překlopily.

Nejrychlejší čas měl následně Vojta z Medvěďů následovaný těsně Dominikou z Káňat.

Jelikož již nebylo moc času a byl poměrně hlad, přišel čas na oběd.

Každá družina se přesvědčila že vařit oběd bez kotlíku není ono a na řadu tak přišli ešusy. Kotlíky jsou zásadní výbava je-li v plánu oběd!;))

A na oběd se vařila především polévka, tedy gulášová polévka.

Po obědě se pomalu zahladilo ohniště a uklidilo vše co na místě našeho příchodu zde nebylo.

Následovalo vyhlášení soutěží v nichž na prvním místě skočily Káňata a obdržely tak věcnou cenu ;). Jelikož autobus jel už za necelou půlhodinu, popadli jsem své batohy a boby a odjeli směrem z zastávce. V Leštině jsme následně vyčkali na autobus a odjeli domů.

Ohiyesa

Vzkaz v láhvi

6. 2. 2010

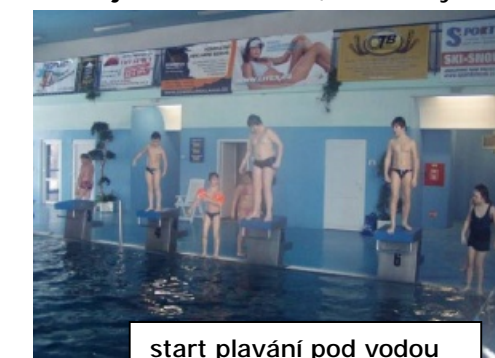
Slezli jsme se v sobotu ráno na nádraží v celkem slušném počtu (nevím kolik nás bylo, ale všechny družiny měli stejně členů ;)) a vyrazili jsme vlakem do České Třebové. Cestu jsme všichni přežili a vylodili jsme se v České na nádraží. Kousek od nádraží jsme si nastoupili a zahájili jsme akci hrou městem. Družiny dostali různé úkoly a otázky o městě, typu: kolik soch stojí před kostelem, jak se jmenuje starosta, ale taky specialitku: kolik stojí láhev rumu :). Když jsme vypustili členy do města, vydali jsme se s Ohiyesou na průzkum, kudy na bazén, ale objevili jsme pouze Billu, tak jsme nakoupili a vrátili se na náměstí. Když jsme se tam sešli všichni, vyrazili jsme pod

„vedením“ Lišáka na bazén. Po, pro mnohé, dlouhé a únavné cestě jsme došli na bazén a hned jsme začali okupovat tamní tobogán, vířivku a luxusní mentolovou parní lázeň. Když se všichni vyřídili,

začali jsme zkoušet různé OPčka a zdolávat limity. Spousta členů si určitě splnila nějaká OP, a spousta by si i splnila další, kdyby nás netlačil čas. A tlačil nás pořádně...než jsme se vymotali ze sušáren a ven z bazénu zbývalo nám asi 15 min na doběhnutí vlaku, což bylo nemožné. Věřili jsme však, že nás České dráhy nezklamou a vlak bude mít jako obvykle nějaké zpoždění. Uháněli jsme co se dalo, našim výkonem jsme se dost možná vyrovnali i

tobogáááán

start plavání pod vodou

maratonským běžcům, ale marně...ČD zklamali...vlak jel načas. Po „krátké“, hodinové, pauze v čekárně na nádraží České Třebové a spoustě volání rodičům jsme se nakonec dočkali vlaku směr Zábřeh. Vzhledem k tomu, že jsme akci zakončili už v České Třebové, rozlétlí se členové do svých domovů, a tím se rozloučili s akcí Vzkaz v láhvi.

Netopýr

Vlčí smečka

Vlci v měsíci Lednu:

- Šmodrch - Rádce, Hl. topič
- Lišák - Podrádce, tzv. Nástěnkář
- Klouzal - Organizátor uklízení
- Holub - Schodomet
- Mates - Pomocník topiče
- Jožo - Pomocník uklízeče
- Bobr - tzv. Herník

Od začátku Nového roku se naplno rozjela Nováčkovská zkouška. Naše vlčata jí plní postupně všechna. Zatím nejdále je Pepa, který získal přezdívku svým mistrovským uměním na ledě a to Klouzal. Dále nám hodně pomáhá Mičnikwa a je vlastnoručně vyrobená hra: Cesta malého bojovníka. Všichni členové našeho rodu se snaží a je to vidět. Teda až na jednoho. Holub přišel

v lednu pouze jedinkrát na schůzku, ale stihl mi říct, že nás opustil Sebastián. Kromě něj na schůzkách dělá pravidelně bugr Jožo a také Dominik. Mates a Klouzal jsou tišší, ale také se zapojují aktivně do programu. Pro naši smečku, jsem založil rodovou kroniku. Udělat do ní zápis je jedna z podmínek na NZ. Doufám, že to všichni zvládnou.

Tohle je Klouzal a Mates (zleva)

Za Vlky: Aůůů – Lyšák

Káňata

Družina Káňat se může pochlubit novým členem a tím je bývalý člen našeho oddílu Padáček, tak snad se mu v naší družině bude dařit J. Nyní je naše složení takové:

Miša – rádčyně
Betty – podrádčyně
Dominika
Párek
Lenka
Padáček

Na družinovkách se stále věnujeme přípravě na Nováčkovskou zkoušku, kromě učení se hrajeme hru Cesta malého bojovníka. Chtěla bych Lenku, Párka i Dominiku pochválit za snahu a za to, jak jim to hezky jde. Snad jim to tak půjde i na nováčkovské J.

Za Káňata Betty

Ohnivecký Kurz

Čaute lidi, Chtěl bych vás seznámit s ohniveckým kurzem. Letos, jak už všichni víte se ho účastní Betty, Míša, Komanč, Dan a já. Letos je pěkně **propracovaný** a dobře **plnitelný**.

První věc, co se mi líbila na letošním ohniveckém kurzu, byl společným víkend na Kopretinové louce. Třeba jsem se tam naučil jak pěkně zpracovat kůži na pěkný obal na sekeru nebo jak si vyrobit jednoduché razítko z obyčejné gumy. Za to vděčím TUVANAKHOVI, WYOMINGOVI a hlavně MIČKINKWOVI, který to všechno spáchal.

Druhou věcí je, že nás pět má hodně výhod. Například materiál na nové roucho, kůži na deník, reprezentovat oddíl na různých aktivitách, plnit si OP, které normální člen nemá možnost plnit a jiné věci.

Letos jsou i pěkné podmínky. Třeba: Připraví nováčka na Zasněcovací zkoušku, který ji splní aspoň na 75 bodů. Zároveň bude při samotném plnění a dále bude prvním gratulantem nového bojovníka. Pro tuhle podmínku jsem si vybral Pepu, protože to je nejrozumnější člen naší družiny. Ale šanci ji splnit mají všichni a tím myslím i Matese, který chodí do první třídy. Dále mě kurz nutí psát si poctivě deník, což je jen dobře. Ale i vyrobit si lakrosku a shiny-ovku.

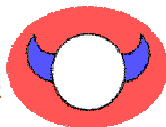
Jsem si jist, že ho splním, protože se do toho pořádně opřu a tím jít příkladem nováčkům ale i jiným. A také si myslím, že ostatní adepti ohniveckého kurzu mají na splnění. Ale kdyby se to náhodou nepovedlo, určitě to nebude tím že nic nevíte, ale tím že se vám nechce, protože letos jsou lehčí podmínky u minulého kurzu.

Tímto jsem vás chtěl upozornit, co získáte, když se snažíte být někomu vzorem. Mými vzory jsou hlavně OHYIESA a MIČKINIKWA, protože jdou v indiánském směru a já se snažím také.

Vypětím sil: Lyšák

ŠAVANSKÉ DESÁTERO

1. ŠAVAN JE PRAVDOMLUVNÝ
2. ŠAVAN JE VĚRNÝ A ODDANÝ
3. ŠAVAN JE PROSPĚŠNÝ A POMÁHÁ JINÝM
4. ŠAVAN JE PŘÍTELEM VŠECH LIDÍ DOBRÉ VŮLE A BRATREM KAŽDÉHO SKAUTA
5. ŠAVAN JE ZDVOŘILÝ
6. ŠAVAN JE OCHRÁNCEM PŘÍRODY A CENNÝCH VÝTVORŮ LIDSKÝCH
7. ŠAVAN JE POSLUŠNÝ RODIČŮ
8. ŠAVAN JE VESELE MYSLI
9. ŠAVAN JE HOSPODÁRNÝ
10. ŠAVAN JE ČISTÝ V MYŠLENKÁCH , SLOVECH I SKUTCÍCH.....

STOUPÁNÍ NA HORU

Daleko na vyprahlém Jihozápadě stojí indiánská vesnice a za ní se tyčí z pouště vysoká hora. Vyšplhat na tuto horu znamenalo velký čin, a tak všichni chlapi ze vsi toužili, aby se o to mohli pokusit.

Jednoho dne jim náčelník řekl, „Nu tak, chlapi, dnes se můžete všichni pokusit na tuto horu vylézt. Vyjděte hned po snídani a jděte každý tak daleko, jak dokážete. Až budete unaveni, vraťte se, ale každý z vás mi přinese větvíčku z toho místa, kam až došel.“

Vydali se na cestu plni naděje a každý cítil, že jistě dorazí až na vrchol. Ale brzy se loudavě vrátil tlustý zavalitý hoch a vztáhl k náčelníkovi ruku, v níž držel kaktusový list.

Náčelník se usmál a řekl: „Milý hochu, ty ses vůbec nedostal k úpatí hory, ani jsi nepřešel poušť.“

Později se vrátil druhý chlapec. Přinesl šalvějovou snítku.

„Došel jsi na úpatí hory,“ řekl náčelník, úpale vzhůru jsi nešplhal.“

Další hoch měl větvíčku topolu.

„Dobře,“ řekl náčelník, „ses

dostal až k pramenům.“

Později přišel další chlapec s větvíčkou řešetláku. Když ji náčelník uviděl, usmál se a řekl: „Ty jsi šplhal vzhůru, dostal ses až k prvnímu příkrému svahu!“

Odpoledne dorazil hoch s cedrovou snítkou a stařec řekl: „Podal jsi dobrý výkon, dostal ses až do poloviny hory.“

O hodinu později přišel hoch s borovou větvíčkou. Tomu náčelník řekl: „Výborně! Ty jsi vyšplhal až k třetímu pásmu, měl jsi za sebou tři čtvrtiny výstupu.“

Slunce už stálo nízko, když se vrátil poslední.

Byl to vysoký krásný chlapec vznešené povahy. Přicházel k náčelníkovi s prázdnýma rukama, ale oči mu zářily: „Můj otče! Dostal jsem se až tam, kde nebyly žádné stromy- neviděl jsem žádné větvíčky, ale spatřil jsem zářící moře!“

Také starcova tvář se rozzářila, když slavnostním hlasem hlasitě říkal: „Poznal jsem to! Když jsem ti pohlédl do tváře, poznal jsem to! Ty ses dostal až na vrchol hory! Nepotřebuješ žádnou větvíčku! Je to napsáno v tvých očích, zvoní to v tvém hlase!

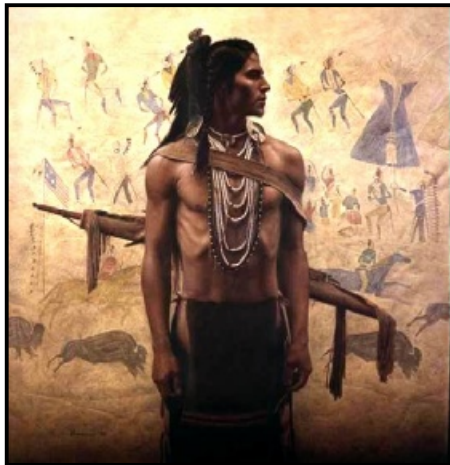
Pocítil jsi nadšení, můj hochu, viděl jsi náheru hory!“

Pamatuj na to, hledači Lesní Moudrosti – odznaky (Orlí pera a Mistrovství), které nabízíme za vykonané činy, nejsou „ceny“ – jsou to důkazy toho, co jste vykonali a kam jste až došli. Jsou to pouhé větvíčky nasbírané po cestě, které vám mají ukázat, jak daleko jste se dostali při Stoupání na Horu.

E.T.Seton – ČERNÝ VLK

HRDINA KMENE

Jedním z největších ocenění, které může bojovník kmene získat je titul HRDINA KMENE.

Základní podmínka je, že je stále členem kmene a je mu méně než 18 let.

Prvním bojovníkem, které tento titul v kmeni získal byl Daniel David – Sokol a není mnoho těch, kterým se to podařilo. Jedinou dívkou se stala dlouholetá členka Sov Mimi – Lenka Švestková.

PODMÍNKY:

1. Získá indiánské lesní jméno a vykoná oheň vigílií
  2. Podaří se mu zvítězit v jednom měsíci kmenového bodování – Javorové nažce
  3. Při svém plnění orlích per dosáhne šlechtického titulu SAGAMOR
  4. Je rádcem svého rodu déle než dva roky
  5. Ve své činnosti je táborníkem na čtyřech letních táborech kmene
  6. Je členem kmene Shawnee déle než tři roky
  7. Stane se celoročním Stovkařem- 10x- stoprocentní docházka
  8. Účastní se ohniveckého kurzu a je vysvěcen na ohnivce 1.stupně a je mu předán ohnivecký váček se znakem ohnivce
  9. Podaří se mu zvítězit v boji Muž sněmu, který se koná na každém sněmu kmene
  10. Na letním táboře kmene získá poctu táborového Jediného Šipa- ten je zvolen v poslední den tábora
  11. Stane se vítězem v loykaske – kmenovém mistrovství uzlování –dle kategorií
- Při splnění 6 podmínek je mu tento slavný titul přiznán na kmenovém sněmu za přítomnosti všech bratří a sester.

O titul HRDINY KMENE bojovník nežádá a je mu předán znak a dekret z rukou Náčelníka kmene.

HISTORIE KMENE 1988

V dnešním čísle Březové kůry, která již taky něco pamatuje jsem se rozhodl uveřejnit starou fotografii vedení prvního šavanského tábora- Pouští a pralesem- v Horních Studénkách. Bylo to v době , kdy se ještě naprostě většině skautských činovníků se ani nezdálo, že by se Junák mohl obnovit a náš kmen již tábořil v teepee. Hoši si plnili Tři orlí pera a nosili je s hrdostí na své kmenové košili, kterou jsme si dokonce nechali ušít u našich maminek. Byla to prostě doba tajných setkání s ostatními kmeny Midewiwinu a hledání nových přátel.

Na fotografiích vidíte tři osobnosti našeho kmene:

Ten první je tehdejší velký příznivec indiánského života wagamed a Sachem Tiskamanis(Tomáš Weinlich), který tehdy zastával funkci náčelníka klanu Modrých Želv. Byl jeden ze tří šavanských bojovníků, kteří používali v té době kožené roucha , zdobené korálky.

Sachem Tiskemanis se v zábřežském hnutí kmenů Midewiwinu držel od roku 1982 až do své smrti, když v roce 1998 zemřel ...

Tím druhým jsem já – vidíte mé kožené roucho, které jsem používal po mnoho let , než jsem si zhotovil roucho vyšívané...

Třetím bojovníkem je Sachem Šimpanz (Pavel Švéda), který se stal Degandawidou kmene v roce 1989 a byl také jeden z mnoha členů klanu Modrá Želva. Na táboře 1988 zastával funkci bubeníka a svolával bojovníky na Lelawatiku a nástupy.

Pro BK sepsal z historických materiálů šaman Mičkinikwa

Lakros

Hra lakros vznikla kdysi v hluboké historii Severní Ameriky a hrály ji indiánské kmeny od oblasti Velkých jezer až po Atlantik. Irokézy nazývaný Bagataway (nebo oneidsky též ga-lahs) dostal své pojmenování

roku 1636, kdy jezuitský misionář viděl hrát Hurony a tvar holí mu připoměl biskupskou hůl - "la crosse". Tento "Malý bratr války", jak ji také někdy indiáni nazývali, byl dosti násilnou, tvrdou a divokou hrou, ve které bylo prakticky dovoleno vše. Mnoho her se hrálo pro urovnání územních sporů, nebo rodinných či klanových záští. Hru hrála i stovka hráčů v jednom družstvu.

Branky byly vzdáleny až jednu míli (branky měly podobu silného kmene). Hrálo se bez postranních čar ve všech směrech, a šlo-li o nějaké hrou důležité rozhodnutí, hrálo se i několik dní. Lakros byl zkrácen pravidly bílého muže až začátkem 60. let minulého století.

Starý Lakros je prosbou ke Stvořiteli, ale je také obřadem zasvěceným hromům, sedmi starším oslavencům (dědečkům), kteří se pohybují napříč oblohou ze západu na východ čistice zemi větry a dešti. V některých irokézských společenstvích, je lakros předepisovaný (skrz sen nebo vykladače) jako léčebný rituál.

Historie Lakrosu

První osadníci se s touto hrou seznámili začátkem sedmnáctého století. Dali jí nové jméno - podle typického zahnutí hole, které připomínalo biskupskou berlu. Vžilo se označení Lacrosse. Když

francouzští přistěhovalci viděli první sportovní klání, zalíbilo se jim a postupně mu přišli na chuť. Indiáni hru provozovali na ploše dlouhé až několik kilometrů. Traduje se, že ženy a děti povzbuzovaly unavené bojovníky klacky a kamením ke hře.

Přistěhovalci samozřejmě neměli takovou fyzickou kondici jako domorodí Irokézové, a tak si pravidla hry přizpůsobili vlastním možnostem a potřebám. Došlo jednak ke drastickému zmenšení hrací plochy, jednak ke zkrácení lakrosových holí. V prvních letech "mezinárodních" utkání Irokézů s

francouzskými přistěhovalci přirozeně dominovali původní obyvatelé Nového světa, kteří se nečekaně dobře vyrovnali i se změnou pravidel.

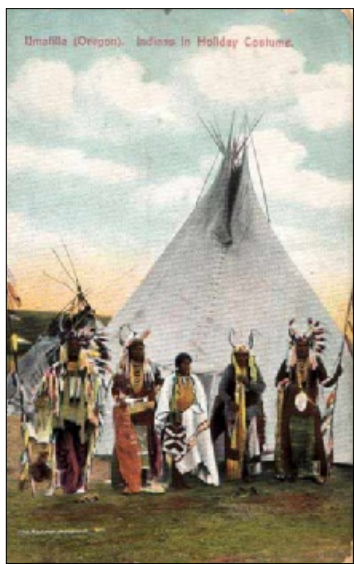
INDIÁNSKÉ STARÉ POHLEDNICE

PŘÍ HLEDÁNÍ OBRÁZKŮ JSEM NALEZL I PRASTARÉ
INDIÁNSKÉ POHLEDNICE .... JSOU STARÉ VÍČ JAK 100 LET !!!!!!!

JEDNU Z TĚCHTO INDIÁNSKÝCH POHLEDNIC MÁM VE SVÉ SBÍRCE J

INDIÁNSKÁ BIZONÍ ROUCHA

Stránka zábavy

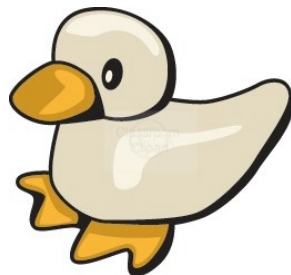
Dneska se na stránce zábavy podíváme do Anglie kde na každém zámku sídlil nějaký lord:-)

Lov

"Jean, dnes půjdeme na lov kačen." - "Dovolují si vás upozornit, sire, že ještě není lovná sezóna." - "To nevadí Jean, topná sezóna také ještě není a včera jsem se docela úspěšně topil v jezeře za domem!"

Derby

"Sire, nemohl byste mi prosím prozradit, na kterého koně musím vsadit, abych vyhrál?"
"Musíte vsadit na toho koně, který dojde do cíle jako první!"

Zásahovka

Táže se lord Carl svého sluhy: "Žán, dnes ta meluzína v krbu neobyčejně vříská a přitom venku není žádný vítr. Čím to může být?" - "Vaše lordstvo, to není meluzína, to nám v komíně řve chlap." - "Chlap? Proč by nám měl v komíně řvát chlap? Tomu nerozumím, Žán." - "Policejní jednotka rychlého zásahu provádí v našem hrabství nácvik netradičního proniknutí do budovy a jeden z jejich mužů se k nám pokusil dostat komínem." - "To je velmi originální. A copak mu zabránilo v tom, aby nám nespadl do krbu?" - "Maličkost, vaše lordstvo. Já jsem do krbu postavil vidle na dlouhé násadě on je teď na nich v komíně napichnutý!"

Voda

"Jean, běžte vypustit bazén, chci se učit plavat." - "Jistě, sire, ale bez vody to asi nepůjde." - "Jean, říkal jsem, že se chci učit plavat a ne topit!"

Doprava

Lord spí a najednou se ozve strašná rána. Lord se probudí a volá:

Jean, Jean, co to bylo?

Klid, Lorde, to jen kočár zatočil do vedlejší ulice.

Aha, aha, aha..... A CO TA RÁNA?

Víte, Lorde, ona tam žádná nebyla!!!

Jahody

Jean, jdi mi na zahradu natrhat jahody.

Ale pane, vždyť je zima!

Nevadí, můžeš si půjčit můj kožich.

Milionáři

Potkají se dva lordi a jeden říká: "Já jsem tak bohatý, že bych si mohl koupit celý svět!" - "Ale já ti ho neprodám!"

Obsah čísla 212/21. ročník, které vyšlo 26. 2. 2010:

Ø Slovo náčelníka (Ohiyesa)	str. 2
Ø Šavani a lyžníci (Ohiyesa)	str. 3
Ø Vzkaz v láhvi (Netopýr)	str. 4
Ø Vlčí smečka (Lišák)	str. 5
Ø Káňata (Betty)	str. 6
Ø Ohnivecký kurz (Lišák)	str. 7
Ø Šavanské desatero	str. 8
Ø Stoupání na horu (E. T. Seton)	str. 9
Ø Hrdina kmene (Mičkinikwa)	str. 10
Ø Historie kmene 1988 (Mičkinikwa)	str. 11
Ø Lakros (Lišák)	str. 12
Ø Indiánské staré pohlednice (Mičkinikwa)	str. 13
Ø Indiánská bizoní roucha (Mičkinikwa)	str. 14
Ø Stránka zábavy (Drak)	str. 15

Uzávěrka příspěvků příštího čísla je: V pátek 19. března 2010
Příští číslo vyjde: 26. března 2010

Březová kůra, číslo 212 - vyšlo únor 2010
časopis skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh
Šéfredaktor: Pavel Fornůsek, 776 582 696, fornusek.pavel@email.cz
shawnee.skauting.cz, trojka.shawnee@email.cz

Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!